

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๓๓๓/๒๕๓๒

อัยการ ศาลแขวง สงขลา

โจทก์

นาง ชะตา ไมตรีจร

จำเลย

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๙, ๑๙ วรรคแรก , ๔๙

ผู้กระทำผิดต่อพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๙ วรรคแรกโดยมียาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบไว้ในครอบครองเกินกว่า ๕๐๐ กรัมซึ่งต้องระวางโทษตามมาตรา ๔๙ คือปรับสิบเท่าของค่าแสตมป์ยาสูบที่จะต้องปิดนั้น ความผิดตามมาตรา ๑๙ วรรคแรก เกิดจากการมียาสูบทั้งหมดไว้ในครอบครอง มีใช้เฉพาะจำนวนที่เกิน ๕๐๐ กรัม จึงต้องปรับจำเลยตามจำนวนน้ำหนักของยาสูบทั้งหมดที่จำเลยมีไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมายและมีได้ปิดแสตมป์ยาสูบมีใช้ปรับเฉพาะตามจำนวนน้ำหนักของยาสูบที่เกิน ๕๐๐ กรัมเท่านั้น

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยาสูบได้มียาสูบต่างประเทศ (บุหรี่ยี่ห้อเกรต) ตรา ๕๕๕ จำนวน ๓๐ ซองหนัก ๖๖๐ กรัม ตราวินสตัน จำนวน ๖๐ ซอง หนัก ๑,๒๖๐ กรัมรวมจำนวน ๙๐ ซอง หนัก ๑,๙๒๐ กรัม ที่มิได้ปิดแสตมป์ยาสูบเป็นเงิน ๙๖๐ บาท ไว้ในครอบครองเกินกว่า ๕๐๐ กรัม โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมาย ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๙, ๔๔, ๔๙ พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๓ มาตรา ๑๗ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๓ ออกตามความในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๑๙ ระเบียบของกลางจำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามฟ้องรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงปรับ ๓,๕๕๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับกักขังแทน ระเบียบของกลาง โจทก์อุทธรณ์ขอให้ปรับจำเลยสิบเท่าของค่าแสตมป์ยาสูบที่จะต้องปิดเป็นเงิน ๙,๖๐๐ บาท ลดรับสารภาพแล้วคงเป็นค่าปรับ ๔,๘๐๐ บาท ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยมียาสูบต่างประเทศหนัก ๑,๙๒๐ กรัม ที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต คดีมีปัญหาวินิจฉัยในชั้นนี้ตามฎีกาของโจทก์ว่าต้องปรับจำเลยสิบเท่าของค่าแสตมป์ยาสูบในจำนวนยาสูบ ๑,๙๒๐ กรัมหรือปรับเพียงจำนวน ๑,๔๒๐ กรัม โดยหักจำนวนยาสูบ ๕๐๐ กรัมที่จำเลยอาจมีไว้ในครอบครองได้โดยไม่ต้องปิดแสตมป์ยาสูบตามมาตรา ๑๙ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๑๙ ออกเสียก่อนพิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๑๙ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า "ห้ามมิให้ผู้ใดมียาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติ นี้ไว้ในครอบครองเกินกว่าห้าร้อยกรัม นอกจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยาสูบ" เมื่อจำเลยมียาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบไว้ในครอบครอง ๑,๙๒๐ กรัม จึงเป็นความผิดตามมาตรา ๑๙ วรรคแรกอันมีโทษตามมาตรา ๔๙ ซึ่งบัญญัติว่า "ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับสิบเท่าของค่าแสตมป์ยาสูบที่จะต้องปิดหรือที่ยังขาดอยู่ แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยบาท..." การกระทำของจำเลยจึงมิได้เป็นความผิดเพราะมียาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบจำนวน ๑,๔๒๐ กรัม หากแต่เป็นความผิดที่มียาสูบเพราะมิได้ปิดแสตมป์ยาสูบจำนวน ๑,๙๒๐ กรัม การที่ศาลล่างทั้งสองนำจำนวนยาสูบ ๕๐๐ กรัมไปหักออกจากจำนวนยาสูบที่จำเลยมีไว้ใน

ครอบครองก่อน แล้วจึงคำนวณโทษปรับจำเลยนั้น จึงไม่ถูกต้อง เพราะยาสูบทั้งหมดที่จำเลยมีไว้ในครอบครอง อันเป็นเหตุให้เกิดความผิดในคดีนี้ มีใช้เฉพาะจำนวนที่เกิน ๕๐๐ กรัมเท่านั้น จึงต้องปรับจำเลยตามจำนวน น้ำหนักของยาสูบทั้งหมดที่จำเลยมีไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมายและมีได้ ปิดแสตมป์ยาสูบ"

พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบพ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๙ วรรคแรก, ๔๙ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๑๙ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๓ ปรับ ๙,๖๐๐ บาท ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กึ่งหนึ่ง คงปรับ ๔,๘๐๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับจัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตาม คำพิพากษาศาลอุทธรณ์